

Prezident Miloš Zeman k vývoji v Afghánistánu

pro Parlamentní listy

Pane prezidente, jak jinak začít než vývojem v Afghánistánu poté, co odešla spojenecká vojska. Mimořádně rychlé obsazení celé země Tálibánem, chaos, útek lidí do jiných zemí apod. Vy jste odchod kritizoval od počátku. Berete to tak, že se naplnily vaše prognózy?

Určitě ano. A ještě se naplní, protože scénář bude mít pokračování, které znamená, že Tálibán na území Afghánistánu vytvoří teroristické centrum. Tím se obnoví teroristické útoky v podstatě po celé zeměkouli. Chtěl bych jinak připomenout, že stažení vojsk jsem kritizoval už před rokem na summitu NATO v Londýně. Nyní znovu na summitu NATO v Bruselu. Díval jsem se přitom do očí nejprve jak Trumpovi, tak Bidenovi, kteří tam byli, a říkal jsem jim, že je to zbabělost. Oni to samozřejmě neslyšeli rádi, ale zbabělost to reálně je. Především je to zbabělost, která nepřinese žádný pozitivní efekt. Naopak dává Tálibánu šanci, kterou dříve neměl. Dodal bych ještě, že Tálibán může žít z výnosů z opia, protože Afghánistán je největším producentem opia na světě, takže nebude mít žádné problémy s financováním.

Hodně kritiky padlo na rychlost odchodu Američanů, padly názory, že ze země utekli ze dne na den v noci jako zloději. Mohla i tato rychlost přispět k tomu, co se v zemi děje teď?

Samozřejmě že ano. Podle mého názoru odchodem z Afghánistánu Američané ztratili prestiž světového lídra a samo NATO teď vyvolává pochybnosti o oprávněnosti své existence. Je potřeba si uvědomit, že když zvyšujeme výdaje na obranu, očekáváme za to nějakou protihodnotu a tou je právě ochrana před mezinárodním terorismem. Jestliže zde NATO selhalo, mělo by to vést i k přehodnocení našich obranných výdajů a k většímu důrazu na obranu národní.

Jak by takové přehodnocení mělo konkrétně vypadat?

Vzhledem k tomu, že až dosud naše obranné výdaje byly motivovány spíše požadavky Severoatlantické aliance a tyto požadavky jsou zase motivovány přáním zahraničních zbrojařských firem, tak si myslím, že naše zbrojní výdaje by se nyní, když investovat do NATO je tak trochu vyhazováním peněz, měly soustředit na národní obranu, na národní akvizice. Jako příklad jsem uváděl nákup dronů z Izraele, ale i podporu domácího zbrojního průmyslu a nekupovat všechno ze zahraničí.

Jinými slovy, důraz na národní armádu a národní stát by byl přirozeným důsledkem selhání NATO v Afghánistánu. Byla to jediná příležitost, kdy NATO mohlo bojovat. Takové to poštěkávání na Rusko a Čínu není zajímavé. Při této jediné příležitosti, znovu opakují, NATO dramaticky selhalo.

Může to v důsledku vést k podkopání důvěry v NATO ze strany jeho menších či slabších členů? Jinými slovy, obava, že by v případě nouze Aliance nesplnila svůj základní závazek a princip, na kterém byla založena?

Nedůvěra vůči NATO z řady členských zemí po této zkušenosti bude sílit, protože si budou říkat: když jste selhali v Afghánistánu, pak v případě jakékoli jiné kritické situace, kde je záruka, že neselezete i tam.

Poté, co v těchto dnech sledujeme dění v Kábulu a jiných částech Afghánistánu, výrazně zesílily kritické hlasy vůči této zahraniční misi, které to kritizovaly od počátku. Jde o názory, které jakoukoli účast na zahraničních misích od počátku odsuzovaly a tvrdily, že tam naši vojáci umírají zbytečně. Nedá se v tuto chvíli říct, že aktuální vývoj názory tohoto typu podporuje?

Naši vojáci neumírají zbytečně. Zastávám názor, že hlavní cíl NATO je bojovat proti mezinárodnímu, chcete-li islámskému, terorismu. Sdílím názor prezidenta Macrona, který na londýnském summitu NATO řekl, že Rusko není nepřítel, že nepřítel je mezinárodní terorismus.

Právě proto jsem podporoval naši misi v Afghánistánu, stejně tak naši misi v Sahelu, kde rovněž působí islámská teroristická organizace, a mně nikdo nemůže vyčítat, že bych byl proti účasti našich vojáků v zahraničních misích, právě naopak. Dokud tyto mise existovaly, podporoval jsem i zvyšování našeho obranného rozpočtu na ta mystická dvě procenta HDP, a jestliže se situace změnila, logicky se změnil i můj postoj.

Mimořádně, když Tálibán vstoupil do Kábulu, začal prý odzbrojovat lidi s odůvodněním, že už zbraně nebudou potřebovat, protože nastává doba míru.

Začal odzbrojovat ty lidi, kteří nejsou členy Tálibánu. No, tak si myslím, že to není zrovna správná cesta k míru, ale protože pokládám Tálibán za teroristickou organizaci, očekávám, že bude naopak vyzbrojovat nejrůznější komanda, počínaje na úrovni tzv. osamělých vlků po větší skupiny jako bylo například 11. září. To bude dělat v rámci boje za nový islám

Zdroj Internet

HRA S OHNĚM

Vkládání rovnítka mezi nacistickou a komunistickou ideologií je argumentem tam, kde argumenty docházejí či nejsou žádné. Činí tak vesměs ti, kteří ve vědeckých spisech Marxe, Engelse a Lenina neobrátili ani jednu stránku. Činy konkrétních lidí však v tomto případě nekopírují obsah komunistické ideologie. To by pak musely přijít na tentýž pranýř všechny ideologie kapitalistické společnosti, neboť i ony mají viděno touto optikou na svědomí tisíce lidských životů.

Churchill, Roosevelt a Stalin byli stejně významní státníci či stejně brutální vrazi - vyberte si, avšak rozdíl mezi nimi není žádný. Jde jen o úhel pohledu, který se nejvíce blíží realitě. Osobně bych se nikdy nedovážil označit vrahem ani jednoho z nich.

Proč toto intermezzo? Uvedu vám jiný příklad, který dle mého soudu příměr s nacistickou ideologií snese mnohem racionálněji.

Ve Francii vešel 9. srpna v platnost covidový zákon, jenž nařizuje očkovací povinnost zdravotníkům a hasičům. Dlužno poznamenat, že zatím "jen" jim. Bude hůř, to je jisté... Čas nechat se očkovat mají do 30. srpna. "V případě, že to nestihnou, budou z práce dočasně suspendováni bez nároku na finanční podporu, nebudou tak dostávat ani plat ani podporu od státu. „Nejedná se o přerušování smlouvy, na podporu v nezaměstnanosti tak nebudou mít nárok,“ uvedla francouzská ministryně práce Elisabeth Bornová s tím, že pokud se zaměstnanec rozhodne, že očkovací povinnost nesplní nikdy, bude muset rozvázat svou pracovní smlouvu a své pracovní místo opustit, takoví lidé nebudou mít nárok na žádné odstupné. Francouzi masově protestují, avšak zda jim to bude co platné, je právě tím typem otázky, na níž známe odpověď předem a klademe ji jen proto, že se nabízí... - zbytečně.

Hitler dal ve 30. letech zbídačeným Němcům práci. Sliboval jim mír a blahobyt a přitom už tehdy věděl, proč lidem tu práci dává. Akorát že pravý důvod jim říct nemohl, neboť většina německých občanů měla tehdy plné zuby chudoby a na přípravu další války by určitě neslyšela. Proto je Hitler tímto způsobem zneužil. Pro svůj válečný byznys. Stejně jako mocní dnešního světa zneužívají občany v návaznosti ke covidové epidemii. Nemohli přece lidem říct hned, že očkování bude povinné, že bez očkování je vyřadí ze života, jak se o tom nyní přesvědčují ve Francii a brzy zcela nepochybně i ve všech ostatních státech. Na začátku pandemie by na to lidi také neslyšeli. Museli je na to postupně připravit - roušky, respirátory, lockdowny, testování... a pak už mohli přitvrdit - dobrovolné očkování, covid pasy a ve Francii už i zaměstnání. Očkovací byznys (tak jako kdysi ten válečný) běží na plné obrátky...

Nepopírám očkování, nevyzývám nikoho, aby se nenechal očkovat, ani navzdory rozporuplným informacím o počtu dávek a účincích a vedlejších účincích jednotlivých vakcín, lidově řečeno "spíchnutých" za pět minut, jen aby bylo co prodávat.

Obávám se, a mnohé tomu nasvědčuje, že za chvíli nebudou stačit ani tři dávky, potom čtyři, pět... Netroufnu si odhadnout, na jakém čísle se počet dávek zastaví, resp. kolik se jich bude muset prodat, aby hlavního cíle bylo dosaženo. Mocní tohoto světa odpradávná vnímají člověka jako špalek na štípání dříví. Také si ho nejdříve pečlivě vyberou, usadí, i symbolicky pohladí, aby pak do něho mydlili sekerou, co to dá.

Jinými slovy řečeno - pokud hledáme něco, co vykazuje společné znaky s nacistickou ideologií, je to právě ideologie covidová. Nikoli ve smyslu popírání očkování, ale ve smyslu nekompromisního vyřazení neočkovaných občanů ze společenského života. Ono o to samotné očkování de facto ani tolik nejde - primárně jde kromě byznysu o oživení strategie nadřazenosti, o rozešťování obyvatelstva - ostatně ani nacistům primárně nešlo o to, aby se Němci měli lépe, nicméně on je tenkrát potřeboval pro své cíle, tudíž je musel nakrmit, ošatit a dát jim střechu nad hlavou. Covidoví strategové činí totéž - občane, mlč, vše činíme pro Tvé blaho, chráníme Tvůj život. Občan mlčel, stejně jako ten v Německu, neboť byl rád za práci, ovšem záhy přišla válka. Pro německé obyvatelstvo s potupným koncem.

Dnešní vyprovokovaná covidová hybridní "válka" se týká všech - všech očkovaných proti všem neočkovaným. Očkovaný je nadřazen neočkovanému... nadřazenost přece také pochází z nacistické ideologie, že? A zanechala po sobě milióny mrtvých..

JUDr. Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM

Pandemie COVID – 19 vs. globální oteplování

V posledním roce, kdy jsme se jako civilizace potýkali s nástupem pandemie nového onemocnění, které později dostalo název COVID – 19, ustoupil do pozadí jiný fenomén: globální oteplování. Může se nám zdát, že tento problém vyšuměl do ztracena, když byl přehlušen nárůstem počtu obětí nového koronaviru nebo lockdowny. Nicméně problém, který lidstvo trápí bez ohledu na to, kde se daný stát nalézá, tady zůstal. Ba naopak, začal nabírat postupně na obrátkách. Jak pandemie, tak globální oteplování mají několik rysů společných. Hlavním jmenovatelem obou dvou je globálnost. Zatímco pandemie koronaviru byla primárně způsobena rychlým přesunem obyvatelstva pomocí letecké a jiné dopravy, která je globální, tak globální oteplování působí celosvětově díky tomu, že jako lidstvo vypouštíme mnoho skleníkových plynů do globálního prostředí. Rozdíl spočívá v míře rizika. Zatímco pandemie rozděluje riziko podle toho, jak který stát má dobrou vládu a zdravotní systém – tedy jak úspěšně dokáže s onemocněním bojovat, tak globální oteplování rozděluje riziko naprosto nepředvídatelně. Doléhá tedy na celou planetu a nikdy nevíte, kde udeří.

Dále můžeme vystopovat zajímavou věc ohledně popíračů existence onemocnění COVID – 19 a globálního oteplování. Ve své podstatě se jedná o jedny a ty samé lidi. Jako příklad nám může posloužit bývalý prezident naší republiky Václav Klaus, který již mnoho let tvrdí, že naše planeta je modrá, nikoliv zelená a hojně se proměňoval po vědeckých konferencích, kde brojil proti existenci globálního oteplování. Posléze bylo zjištěno, že jeho vystoupení a účast hradily uhlíkové korporace, které nemají zájem na to, aby se o globálním oteplování mluvilo, případně se snaží o jeho vyvrácení. Dokončení na s.2

A máme to tady zase

Po USA zůstala v Afghánistánu spálená země a někteří by rádi viděli, aby EU přijala utečence - dokonce i ty, kteří již byli odmítnuti.

Připomínám, že občané ČR již za Afghánistán a "naši" účast v něm zaplatili miliardy! KSČM jako jediná strana byla proti této vojenské intervenci.

Přijímání migrantů není řešení. Je třeba skoncovat s příčinami migrace, jinak se z toho začarovaného kruhu nikdy nedostaneme.

Kateřina Konečná, poslankyně Evropského parlamentu

Dokončení ze s.1

A byl to jeden a ten samý Václav Klaus, který popíral onemocnění novým koronavirem, popíral účinnost karanténních opatření, až sám onen virus nakonec chytil. Na těchto příkladech můžeme vidět spojitě plochy obou globálních problémů současnosti. Vypadají, jako kdyby neexistovaly, ale nakonec nás všechny dostihnou. Tím to ale zdaleka nekončí.

Média v nedávných dnech přinesla záběry hořících turistických letovisek v Turecku, meteorology varující před extrémně vysokými teplotami. To na straně jedné a na straně druhé přinášela obrázky z rychle tajícího Grónska, kde rovněž padaly historické teplotní rekordy plusových hodnot. Tyto věci musely mnoho lidí určitě zmást a možná i vyděsit. Na jedné straně světa horko, na další také. Chlad nikde. Přitom se ještě nedávno tvrdilo, že omezení letecké dopravy z důvodu jejího utlumení v rámci boje proti šíření koronaviru přineslo snížení skleníkových plynů v atmosféře. Je to tedy všechno důkaz globálního oteplování nebo jen hříčka přírody ve vývojových cyklech naší planety? Ať už je to jedno nebo druhé, tak je jasné, že se klima naší planety mění a člověk na tuto věc má nemalý vliv.

Můžeme tedy tvrdit, že za globální oteplování je zodpovědný globální kapitalismus, protože je to primárně on ve spojení s fosilní lobby, kdo tvrdí, že neexistuje. Brání totiž v jeho další expanzi po planetě. Zde můžeme detekovat ještě jeden zajímavý vztah s koronavirem – šíření onemocnění zlehčovala cestovní lobby, spojená s uhlíkovou lobby, když bojovala proti omezení cestování. Navíc neustálá honba za nekonečným růstem vede k tomu, že se tenčí zásoby nerostných surovin.

Nemusíme věřit, že existuje globální oteplování, nemusíme věřit ničemu, čemu nechceme věřit, ale jedno je jisté: rychlé tání ledu, požáry v Turecku nebo USA, silnější bouře v Evropě jsou důsledkem toho, že se naše planeta ohřívá a přibude rizik, kdy se lidstvo ocitne nad propastí. Bude se jednat o rizika, jak zabezpečit žízeň po energii, klasickou žízeň po sladké vodě nebo jen to, jak se zachránit před vzrůstající hladinou oceánu.

Někdo může tvrdit, že ledový příkrov se v zimě zase objeví a ledu přibude, ale veškeré vědecké studie ukazují na to, že tomu tak nebude. Co jednou roztaje a přesune se do oceánů, se sice někdy někde vypaří, ale srážky spadnou úplně někde jinde, než by mohly zmraznout. Lidstvo by se mělo (stejně i lidé jakožto jednotlivci) zamyslet nad tím, proč dochází k dramatickému nárůstu teplot v oblastech, kde to není normální nebo nebylo normální do doby, než se naše země začala oteplovat. Na závěr si položíme několik otázek: opravdu musíme žít ryze konzumní způsob života, který znečišťuje naši planetu? Je nutné neúměrně vypouštět skleníkové plyny do atmosféry? Můžeme najít rovnováhu mezi růstem a ekologií? Zachrání civilizaci a planetu nástup "zelených" technologií ve spojení s jadernou technologií? Věřím tomu, že jako lidstvo najdeme řešení. Je pouze otázkou, kolik úsilí a zbytečně zmařených lidských životů musí být na tento oltář odevzdáno.

Mgr. Jan Klán, sociolog

PÍŠETE NÁM

NEZDRAVÁ, ubohá, západní, ŠIKANA

Celý život jsem se mylně domnívala, že šikana, zlovyk šikanu, je vlastní pouze nezralým dětem na ZŠ a vojákům, kde se "mazáci" tak rádi předváděli šikanou proti "bažantům". Vojenská šikana se dědila. Druhým rokem vojny se této "chlapské" šikanu ujímali bývalí "bažanti", sami sebou povýšení na "mazáky".

V současnosti velice nelibě vnímám a nesu nešvar té dětské a "mazácké" nerozumné šikanu, kterou tak rádi provozují, předvádějí, západní země EU a hlavně pak USA, vůči východním zemím.

Šikana a pomstychtivost u jednotlivců je znakem nezralých osobností nízkého intelektu, tolik vlastní diktátorským povahám. O to více je odsouzená šikana západních zemí v čele s USA používaná vůči východním zemím, hlavně proti Rusku a Číně. Bohabojné Rusko a Čína se k těmto praktikám podlé západní šikanu nesnižuje. Navíc právě západní země, impéria, mají nejvíce pošramocenou pověst svým tvrdým otrokářstvím, kolonizováním, válečnou okupací a vykrádáním nerostného bohatství otrockou prací kolonizovaných domorodců. Kde berou tu svoji drzost, ty tolik amorální západní země, s tím největším hříšníkem USA v čele, kázat celému světu morálku? Chlubit se svým, v koloniích nakradeným, bohatstvím a navíc ještě šikanovat, poučovat a eticky vychovávat východní země, hlavně pak Rusko? Největší genocidní a váleční zločinci nemají právo někoho šikanovat a trapně poučovat. Jejich mravní povinností je leda tak vrátit vše, co svým amorálním kolonizováním v cizích východních a afrických zemích nakradli. I s penálou by zůstali těm západním, bohatým, zlodějským moralistům jen oči pro pláč. Říci těm okradeným zemím jenom: "sorry, že jsme vás vraždili pro svoje mamony po statisících, milionech", že jsme vykrádali, rabovali, nerostné bohatství vašich zemí, to je sakra málo. Náš "skvělý" právník Marek Benda je přesvědčený, že "co bylo amorálně jiným ukradeno, má být v r á c e n o" i když toto tvrdit o církevních restitucích je sporadické, kdo komu, co vlastně ukradl.

S tou trapnou, nepatřičnou šikanou Ruska a Číny, by měl morálně prohnitý Západ, USA, už také konečně přestat, neboť je to nepěkná diktátorská manýra skutečných demokratů nehodná. A náš právník M. Benda by měl tlačit na západní země, aby to, co východním a africkým zemím ukradly, aby jim také vrátily. Západ přece tolik ctí tu spravedlnost a "svobodu národů".
Eva Dolejšová

Žili jsme v takové době?

V půjčovně knih dbám, abych si vybral od každého žánru něco. Zrak mi padl na **knihu vzpomínek Olgy Wallo**. Její otec i ona sama jsou známí jako režiséři a dlouholetí pracovníci v kultuře, něco nového se dozvím. No, podařilo se.

Autorka je jen o něco málo starší než mé děti, pionýrkou se stala tedy až po stalinské éře. Cituji přesně ředitelku školy: „Děti, je mi vás líto, vy všichni jste obětí svých rodičů, ale nebojte se. Vaše děti už nic takového nepotká. Vy budete žít ve velkých kolektivních domech a všechno budete dělat společně. Vařit, prádlo...“ Narodí se vám děti, ale vy si je nenecháte, budou žít v dětských domovech, na to budou odborníci. Vy je budete navštěvovat a hrát si s nimi, ale také se všemi ostatními. (Já si pamatuji, že heslem doby bylo rodina - základ státu.) Pionýrská vedoucí se bije v hrud' a nutí děti vykřikovat „pionýr, svazák, komunistka!“ Rudý šátek máte z bavlny, v SSSR mají pionýři hedvábný, protože tam je všechno lepší. Při plaveckých závodech si chtějí sundat šátek - „Zrádci, pionýr bez šátku je bezectný!“ Museli v mokřině šátku domů. Třikrát týdně byli pionýři vlastně po škole, v lavicích vyráběli záložky do knih pro sovětské vojáky. Ti budou mít radost! Máti paní Olgy dceři chce pomoci a přijde s nápadem, že by mohli hrát divadlo. Pionýr musí žít v kolektivu, divadlo vytváří nerovnost, jedni hrají a druzí se dívají. Matka poznamená, že takovou hru pro všechny nikdo nenapsal. „No tak vidíte, že to nejde!“

Žili jsme v takové době? Víím, že byli horlivci, kteří se chtěli zavděčit, ale toto je přece jen silné kafe.
Pavel Hruban

SLOVENSKO – BRATISLAVA S OKOLÍM

Hlavní město republiky je pro mne místem s mnoha vzpomínkami. Vedlo sem mnoho služebních cest, prožil jsem tu i v okolí také dovolené, na které moc rád vzpomínám. Začneme samozřejmě na hradě. Vyvýšenina nad Dunajem byla osídlena od nepaměti,

svou dějinnou úlohu sehrála v době Velké Moravy. Opevněné hradiště nechal přestavět císař Zikmund po roce 1437 do podoby čtyřhranného kaštieľu. Novou podobu získal za Marie Terezie, stal se zámekem. Už Josef II. ho přeměnil na vojenský sklad, takže chátral. V roce 1811 zcela lehl popelem a stal se žříceninou. Roku 1968 byl zrekonstruován v tereziánské podobě, poslední úpravy probíhaly od roku 2008 až do letoška. Vedle paláce nás zaujme vyhlídka na Dunaj, muzeum SNP, základy Velkomoravské baziliky, socha Svatopluka, nové zahrady. Stojí zato projít zámecké podhradí, třeba Židovskou uličku s muzeem, kostelík sv. Mikuláše. Kostelů a to jak katolických, tak třeba evangelických je v Bratislavě velmi mnoho, stejně jako bývalých i současných klášterů.

Centrem je především Staré Město s Hlavním náměstím, Starou radnicí, šlechtickými paláci, námátkou- Esterházy či Grosalkovič s obrovskou zahradou. Nevynecháme jistě také Národní divadlo, Náměstí Svobody a Park Svobody. Vládní budovy stojí za prohlídku aspoň zvenčí. Co se klášterů týče, nejlepší vzpomínky mám na útulné vinárníčky u Malých i Velkých Františkánů. Celé město za mých návštěv žilo tržišti, kiosky s dobrým jídlem či vínem, kde bylo vždycky pořádně živo, kde se družil každý s každým, zedník si notoval s doktorem..

Samozřejmě hlavní devizou města je majestátní Dunaj. Projdeme se nabřežími Ludvíka Svobody a Rázusovým, nezapomeneme vystoupat do legendární kavárny s nádhernými rozhledy nad stejně legendárním mostem SNP. Kromě pravidelného přívozu jsou k dispozici i lodní výlety po Dunaji – k hradu Děvín, ty nesmíme vynechat. Nová velká čtvrť – Petržalka, vybudovaná v dobách socializmu. Je pěkně udržovaná a opravená i v současné době. Přiléhá těsně k Rakousku.

Vraťme se zpět na druhou stranu – projdeme i Nové Město se sportovišti na Pasienkách, vodními plochami Kuchajda či Štrkovským jezerem. Jen kousek dál leží Zlaté Piesky, překrásný městský rekreační areál. Výborné koupání, krásné vilky v okolí, možnost všech vodních sportů či atrakcí.

Bratislava je také důležitým železničním uzlem a říčním přístavem.

Při současné návštěvě jsou zajímavé také dopravní stavby. Město protínají hned dvě dálnice – D1 od Nitry a D2 od Žiliny, které přímo navazují na silniční soustavu sousedního Rakouska. K tomu patří příslušné moderní nadjezdy, podjezdy a tunely. Některým mladým rodinám stálo, díky tomu zato, postavit si domky už za hranicemi sousední země, kde byly v té době levnější pozemky.

Vydáme se proti proudu řeky Devínskou cestou k stejnojmennému městysi. Legendární hrad Devín vynechat nemůžeme, prohlídka stojí zato. Odkryto zde bylo také někdejší Velkomoravské hradiště. Pohled na soutok naší Moravy a Dunaje je nezapomenutelný. Nedaleko leží vrch Kobyla s vysílačem.

Na samém severním okraji města byl za socializmu vybudován televizní vysílač se studií a příslušným zázemím. Prý se to ukázalo jako zbytečné, areál byl po krátkem používání opuštěn. Zůstala ale rozhledna, ze které se šíří také televizní signál. Prostor se nazývá Železná Studnička. Má městskou dopravou dobré spojení se středem města, přesto je už jakoby ve volné přírodě s krásným lesem. Stoupat se dá také pěšky Mlynskou Dolinou, cestou mineme celkem čtyři pěkné rybníky, pojmenované čísly 1 až 4. Na vrch Kamzík je možno vyjet lanovkou, v zimě jde o pěkný lyžařský příměstský areál. Podniky a instituce tam vybudovaly rekreační a školící střediska. V jednom takovém jsem prožil několik týdnů na školících akcích či poradách. Také čtrnáctidenní rodinnou rekreaci.

Užili jsme si Bratislavu, okolí, koupání na Zlatých Píscích či o trochu vzdálenější lokalitě Slnečné jazerá v Senci. Ve vodním amfiteatru je možno půjčit lodičku nebo se věnovat moderním vodním sportům. Také využít malou rozhledničku.

Z blízkého okolí není možno vynechat dvě místa. Jsou jimi Pezinok a Modra. Jsou synonymem dobrého slovenského vína, zrajícího na úbočích Malých Karpat. Ty stoupají asi do sedmisetmetrové výšky, slunce a složení půdy jsou pro vinnou révu ideální. Připijme bratrům Slovákům a příště budeme zase putovat dál.
Pavel Hrubá

Okresní rada KČP Kladno

POZVÁNKA

na Okresní sněm KČP a příslušníků OSH

KLADNO

dne 7. září 2021 ve 14.00 hodin v rest.

Pod Červeným bukem, Na Vyhaslém

Autobusové spojení MHD linka č. 603

ve 13:43 nám. Svobody

Kalendáře KSČM na rok 2022 jsou na OV KSČM

Cena stálá – 50 Kč

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2,

tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E.mail:

ovkladno@kscm.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>

MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí